

ZAKON

O OVJERAVANJU POTPISA, RUKOPISA I PREPISA

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovjeravanje potpisa, rukopisa i prepisa vrši se na način predviđen ovim zakonom ukoliko drugim zakonom nije drukčije određeno.

Član 2.

Ovjeravanje potpisa ili rukopisa je potvrđivanje njihove autentičnosti.

Ovjeravanje prepisa je potvrđivanje istovjetnosti prepisa sa njegovom izvornom ispravom.

Ovjeravanjem se ne potvrđuje istinitost sadržaja isprave.

Član 3.

Ovjeravanje potpisa, rukopisa i prepisa vrše organi lokalne uprave nadležni za poslove ovjeravanja i notari vrše ovjere na način koji je Zakonom o notarima propisan za ovjeravanje potpisa, rukopisa i prepisa.

Prepis isprave o pravnom poslu koji podliježe poreskim obavezama, na kojoj je ovlašćeno službeno lice odnosno notar ovjerio potpis, dostavlja se o trošku stranke nadležnoj poreskoj upravi u roku od 8 dana od dana preduzete službene radnje.

Član 4

O izvršenim ovjerama potpisa, rukopisa i prepisa vodi se poseban upisnik.

II. OVJERAVANJE POTPISA I RUKOPISA

Član 5

Za dokaz istinitosti potpisa potrebno je da podnosilac isprave pred ovlašćenim službenim licem odnosno notarom svojeručno potpiše ispravu ili da izjavi da je potpis, koji se već nalazi na ispravi, njegov potpis. Na isti način se utvrđuje istinitost rukoznaka tj. otiska prsta.

Za dokaz istinitosti rukopisa potrebno je da podnosilac isprave pred ovlašćenim službenim licem odnosno notarom izjavi da je isprava napisana njegovom rukom.

Član 6

Potvrda o ovjeri potpisa i rukopisa stavlja se na ispravu sa naznakom datuma ovjere i broja pod kojima je isprava uvedena u upisniku za ovjeravanje.

Ovjera se potvrđuje pečatom nadležnog organa i potpisom ovlašćenog lica odnosno pečatom i potpisom notara.

Član 7

Kad se ovjerava potpis ili otisak prsta slijepih lica ili potpis odnosno otisak prsta lica koja ne znaju čitati, mora se podnosiocu pročitati isprava na kojoj se ovjerava potpis ili otisak prsta.

Kad se ovjerava potpis ili otisak prsta gluhih lica koja ne znaju čitati, podnosiocu se mora pomoću odgovarajućeg tumača pročitati isprava na kojoj se ovjerava potpis ili otisak prsta.

Kad se ovjerava potpis ili otisak prsta lica koje ne razumije jezik na kojem je isprava napisana, mora se podnosiocu prevesti sadržina isprave. Ako službeno lice odnosno notar koji vrši ovjeru nije u mogućnosti da samo izvrši prevod isprave, ispravu će podnosiocu pročitati i njenu sadržinu prevesti sudski tumač.

U slučajevima iz st.1 i 2 ovog člana u potvrdi o ovjeri mora se naznačiti da je postupljeno po tim odredbama.

Član 8

Ako ovlašćeno službeno lice odnosno notar koji vrši ovjeru ne razumije jezik na kojem je isprava napisana može odrediti, ako to smatra potrebnim, da ispravu prevede sudski tumač. Ako je isprava bila prevedena, to će se navesti u potvrdi o ovjeri.

Član 9

Potpis, otisak prsta ili rukopis ovjeriće se nakon što ovlašćeno službeno lice odnosno notar prethodno utvrdi identitet podnosioca. Identitet se utvrđuje na osnovu lične karte ili drugog ličnog dokumenta sa fotografijom izdatog od nadležnog državnog organa.

U opravdanim slučajevima identitet lica iz stava 1 ovog člana može se utvrditi i pomoću dva punoljetna svjedoka, čiji se identitet utvrđuje na osnovu lične karte ili drugog ličnog dokumenta sa fotografijom izdatog od nadležnog državnog organa .

U potvrdi o ovjeri mora se navesti na koji je način utvrđen identitet podnosioca isprave.

Član 10

Kod ovjere potpisa lica kao zastupnika drugog lica, ovlašteno službeno lice odnosno notar, ovjeru će izvršiti pošto prethodno utvrdi da je to lice ovlašteno za zastupanje.

U potvrdi o ovjeri će se navesti po kojem osnovu je podnosilac ovlašten za zastupanje.

III. OVJERAVANJE PREPISA

Član 11

Prepis koji treba ovjeriti mora se uporediti sa izvornom ispravom. Prepis se mora slagati sa izvornom ispravom u pravopisu, interpunkciji, skraćivanju riječi i u svim drugim pojedinostima. Ako su u izvornoj ispravi neka mjesta ispravljena, preinačena, brisana, precrtana, umetnuta ili dodata, mora se to navesti u potvrdi o ovjeri prepisa. Ovako će se postupiti i u slučaju kad je isprava pocijepana, oštećena ili ako je inače po svom spoljašnjem izgledu očito sumnjiva.

Fotokopija isprave ima karakter prepisa. Ovjera fotokopije vrši se u skladu sa stavom 1 ovog člana.

Član 12

U potvrdi o ovjeri navodi se da li je to prepis izvorne isprave, ili prepis ovjerenog prepisa, ili prepis običnog prepisa izvorne isprave.

Isto tako u potvrdi o ovjeri navodi se da li je izvorna isprava pisana rukopisom (olovkom, hemijskom olovkom ili perom), pisačom mašinom ili kojim drugim mehaničkim ili hemijskim sredstvom (fotokopija i sl.), kao i broj listova izvorne isprave i gdje se, prema znanju ovlaštenog službenog lica odnosno notara koji vrši ovjeru ili prema tvrdnji stranke, nalazi izvorna isprava. Ako je izvornu ispravu donio podnosilac, potrebno je u potvrdi o ovjeri naznačiti prezime, ime i adresu podnosioca.

U potvrdi o ovjeri mora biti naznačen broj i datum ovjere prepisa. Ovjera se potvrđuje pečatom nadležnog organa i potpisom ovlaštenog lica, odnosno pečatom i potpisom notara.

Ako je prepis sačinjen putem fotokopiranja, ovlašteno službeno lice odnosno notar će to navesti u potvrdi o ovjeri.

Član 13

Kad se ovjerava prepis samo jednog dijela isprave ili izvod iz isprave, prepis mora biti tako sačinjen da se iz njega jasno vidi koji su djelovi isprave ostali neprepisani.

Član 14

Ako ovlašćeno službeno lice odnosno notar koji vrši ovjeru ne razumije jezik na kojem je isprava napisana, odrediće da sudski tumač izvrši prevod prepisa izvorne isprave.

IV. POSEBNI SLUČAJEVI OVJERAVANJA

Član 15

Ovjeravanje isprava namjenjenih za upotrebu u inostranstvu obavljaju osnovni sudovi.

Prije dostavljanja ovih isprava na ovjeru ministarstvu nadležnom za vanjske poslove u smislu zakona kojim se uređuje legalizacija isprava u međunarodnom saobraćaju, predsjednik osnovnog suda dostaviće ih ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa radi ovjere potpisa službenog lica koje je izvršilo ovjeru i radi ovjere pečata osnovnog suda kod kojeg je ovjera izvršena.

Član 16

Ovjeravanje potpisa i prepisa isprava kojima se uređuju pitanja iz međusobnih odnosa radnika i privrednog društva, ustanove ili drugog pravnog lica u kojem radnik radi ili je radio, može obavljati ovlašćena osoba u privrednom društvu, ustanovi ili drugom pravnom licu u kojem radnik radi ili je u njemu radio.

Član 17

Državni organi, organi lokalne uprave, odnosno pravna lica koja imaju javna ovlašćenja izdat će stranci ovjereni prepis pismena odnosno isprave koja se kod njih nalazi, kad je to određeno zakonom ili drugim propisom.

Ovjeru iz stava 1 vrši službeno lice koje za to ovlasti starješina državnog organa, organa lokalne uprave i uprave, odnosno odgovorno lice u pravnom licu koje ima javna ovlašćenja.

Član 18.

U slučaju kada je posebnim zakonom određena nadležnost drugog organa ili propisan drugi način ovjeravanja, primjenjivat će se odredbe tog zakona.

V. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 19

Propise o obliku upisnika i o načinu njegovog vođenja kao i upustvo za sprovođenje ovog zakona donosi ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.

Propisi iz stava 1 ovog člana, donijeće se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 21

Danom primjene ovog zakona prestaje da važi Zakon o ovjeravanju potpisa, rukopisa i prepisa („Službeni list SRCG“ broj 8/72).

Član 20

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“.

OBRAZLOŽENJE

I USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje Zakona o ovjeravanju potpisa, rukopisa i prepisa sadržan je u članu 16 tačka 5 Ustava Crne Gore, kojim je propisano da se zakonom, u skladu sa Ustavom uređuju i druga pitanja od interesa za Crnu Goru.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Jedan od bitnih razloga zbog kojeg se pristupilo donošenju novog Zakona o ovjeravanju potpisa, rukopisa i prepisa je potreba da se odredbe ovog zakona usaglase sa odredbama Zakona o notarima, odnosno sa onim odredbama koja notarima daju ovlašćenja za poslove ovjere prepisa, i potpisa. Naime, donošenjem i implementacijom Zakona o notarima na teritoriji Crne Gore formirala se jedna nova služba, tj. notarska služba kao javna služba koju obavljaju notari s propisanim nadležnostima, koji su samostalni i nezavisni nosioci te službe. To su lica od javnog povjerenja čiji rad podliježe kontroli države i čije isprave imaju karakter javnih isprava. Koncept notarijata usvojen u Crnoj Gori, koji u notarima kao nosiocu javnih ovlašćenja vidi i garanta pravne sigurnosti, omogućava da se na ovu službu prenesu i nadležnost ovjere. Obzirom da je jedan od vodećih ciljeva reforme pravosuđa u Crnoj Gori rasterećenje sudova, od poslova koja spadaju u domen administrativnog rada, to je i jedan od razloga što se pristupilo donošenju ovog zakona, na način što se ovim zakonom rasterećuju od poslova ovjere.

Notarska služba u Crnoj Gori počela je sa radom 25. jula 2011. godine. U Crnoj Gori službu notara će obavljati 65 notara koja imaju svoja sjedišta na područjima svih osnovnih sudova u Crnoj Gori. Kako u pojedinim opštinama notarska služba još nije započela sa radom, građani i pravna lica u tim opštinama odgovarajuću ovjeru dokumenata vrše kod opštinskih organa nadležnih za ovjeru.

III USAGLAŠENOST SA EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM I POTVRĐENIM MEĐUNARODNIM KONVENCIJAMA

Predlog Zakona o ovjeravanju potpisa, rukopisa i prepisa usaglašen je sa Haškom Konvencijom o ukidanju legalizacije stranih javnih isptava iz 1961. godine.

IV OBRAZLOŽENJE VAŽNIJIH PREDLOŽENIH RJEŠENJA

Shodno odredbama Zakona o ovjeravanju potpisa, rukopisa i prepisa ovjere mogu vršiti opštinski organi lokalne samouprave nadležni za poslove ovjeravanja i notari, čime se garantuje stručnost i veći nivo pravne sigurnosti (član 3).

Članom 16 ovog Predloga zakona ostavljena je mogućnost da isprave kojima se uređuju pitanja iz međusobnih odnosa radnika i privrednih društava i drugih pravnih lica u kojima radnik radi ili je radio, mogu ovjeravati ovlašćena lica u tim pravnim licima, kao i da organi državne

uprave i pravna lica sa javnim ovlaštčenjima mogu vršiti ovjere prepisa isprava koje se kod njih nalaze (član 17.). Na ovaj način se ne dira u interne odnose između radnika i pravnih lica te se omogućava brža i lakša komunikacija.

Članovi 19. do 22. regulišu prelazne i završne odredbe. Prema tim odredbama, danom primjene ovog Zakona, prestaje da važi Zakon o ovjeravanju potpisa , rukopisa i prepisa.

IV PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog Zakona nije potrebno osigurati dodatna finansijska sredstva u budžetu Crne Gore.